

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel, Ion Arhiliuc, Elena Covalenco,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de avocatul Bubuioc Svetlana în numele inculpatului Covrig Vasiliu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2013 în cauza penală în privința lui

Covrig Vasiliu Constantin,

născut la 23 aprilie 1959, originar din s. Zîmbreni, r-nul Hîncești, domiciliat în s. Horești, r-nul Ialoveni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 30 noiembrie 2011 - pînă la 19 decembrie 2011 (prima instanță);

2. de la 02 februarie 2012 - pînă la 29 martie 2012;

de la 11 decembrie 2012 – pînă la 29 ianuarie 2013 (instanța de apel);

3. de la 27 iulie 2012 – pînă la 30 octombrie 2012;

de la 28 martie 2013 - pînă la 18 iunie 2013 (instanța de recurs ordinar).

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Avocatul Bubuioc Svetlana și inculpatul Covrig Vasiliu, care au susținut recursul ordinar, solicitînd admiterea lui în sensul declarat.

Procurorul Dumitru Graur, care a solicitat respingerea recursului ordinar, ca fiind neîntemeiat.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 19 decembrie 2011, procesul penal în privința lui Covrig Vasiliu în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, a fost încetat în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, din motiv că există circumstanțe, care exclud tragerea lui la răspunderea penală.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Covrig Vasilii la data de 14 octombrie 2011, aproximativ la 19⁴⁰, a condus automobilul de model „ZAZ 968 M” cu numărul de înmatriculare C DX 565, prin s. Horești, r-nul Ialoveni, încălcând prevederile art. 10 alin.(2) pct.1) din Regulamentul Circulației Rutiere, conform căruia *“persoana care conduce un vehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său”*, astfel, fiind suspectat de conducerea automobilului în stare de ebrietate, a fost îndreptat spre examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate, unde, conform procesului-verbal nr. 2273 din 14 octombrie 2011, s-a constatat că Covrig V. se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, prin ce a încălcat cerințele prevederilor art. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, conform căruia, *“conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate.”*

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Covrig Vasilii să fie condamnat în baza art. 264¹ alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 450 unități convenționale, fără aplicarea pedepsei complimentare, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, din motivul că inculpatul nu deține dreptul de a conduce mijloace de transport.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că, fiind recunoscut și audiat în calitate de bănuit și învinuit, Covrig V. vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o, însă nu este de acord cu condamnarea sa în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, deoarece a achitat amenda contravențională, care i-a fost aplicată. La fel, vina lui Covrig V. în săvârșirea infracțiunii incriminate, a fost dovedită prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința instanței de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2012, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului.

5. Instanța de apel și-a argumentat soluția prin aceea, că Covrig Vasilii deja a fost sancționat în baza art.231 alin.(2) Cod contravențional pentru conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere, pentru acest fapt inculpatul a fost deja sancționat și a executat pedeapsa, ulterior, în

privința căruia a fost întocmit dosar penal și acesta a fost pus sub învinuire în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal. Consideră că prin aceasta Covrig V. este supus repetat la răspundere pentru una și aceeași faptă. Astfel, Colegiul penal susține poziția instanței de fond privind încetarea procesului penal, în conformitate cu prevederile art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece s-au stabilit circumstanțe care exclud tragerea inculpatului la răspunderea penală pentru fapta imputată.

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești menționate, a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care invocînd temeiul de drept prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită, casarea acestora, cu remiterea cauzei la rejudecare. În motivarea recursului procurorul a invocat că concluzia instanței de apel nu corespunde circumstanțelor de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești din motiv că Covrig Vasiliu a fost sancționat contravențional pentru conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere iar acțiunile acestuia, pe faptul conducerii în aceeași zi a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, rămîn nejudicate, de aceea instanța de apel urma să pronunțe o decizie de condamnare a lui Covrig Vasiliu anume pentru faptul că acesta conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate avansată.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2012 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției sale, instanța de recurs a specificat că concluzia instanței de apel precum că *“sancționarea lui Covrig V. în baza art. 231 alin.(2) Cod contravențional, pentru faptul conducerii mijlocului de transport fără permis de conducere și ulterior, intentarea dosarului penal și punerea lui sub învinuire în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, este o agravare a situației și supunerea repetată a acestuia la răspundere pentru una și aceeași faptă comisă și care deja a fost executată”* este neîntemeiată, din motiv că Covrig Vasiliu, prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 19 octombrie 2011 nu a fost sancționat pentru încălcarea prevederilor pct.14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere,

conform căruia, „conducătorului îi este interzis să conducă autovehiculul în stare de ebrietate.”

Colegiul penal lărgit a menționat, că persoana care a fost sancționată contravențional pentru faptul că nu dispune de dreptul de a conduce mijlocul de transport, poate fi trasă la răspundere penală în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, în speță, fiind vorba despre un concurs ideal de infracțiuni, caracterizat prin aceea că o faptă unică este compusă din două infracțiuni distincte. Astfel, Covrig Vasilii a fost sancționat contravențional în baza art.231 alin.(2) Cod contravențional pentru încălcarea pct. 10.2) lit.a) al Regulamentului Circulației Rutiere, iar învinuirea i-a fost înaintată, pentru încălcarea pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere care se încadrează în prevederile art. 264¹ alin.(4) Cod penal.

9. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2013, apelul acuzatorului de stat, a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Covrig Vasilii a fost condamnat în baza art. 264¹ alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 8000 lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

10. Instanța de apel a concluzionat că, probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului, Covrig V. și-a recunoscut culpa, dar nu a fost de acord cu condamnarea sa în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, motivînd că el deja a fost sancționat pentru fapta dată și consideră că ar fi o condamnare dublă.

Colegiul penal consideră concluzia instanței de fond de încetare a procesului penal în baza art. 391 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, ca nefondată, deoarece inculpatul nu a fost sancționat pentru încălcarea prevederilor art.14 din Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează că „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, care conduc la reducerea reacției de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, astfel latura obiectivă a infracțiunii incriminate se exprimă în fapta prejudiciabilă care constă în conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate avansată. Covrig V. a fost

sanționat pentru încălcarea pct. 10.2 lit. a) din Regulamentului Circulației Rutiere, învinuirea însă i-a fost înaintată pentru încălcarea prevederilor art.14 din Regulamentului Circulației Rutiere.

La fel, instanța a considerat greșită concluzia instanței de fond precum că instanța din oficiu nu este în drept să reîncadreze acțiunile inculpatului din prevederile art. 264¹ alin. (4) Cod penal în cele ale art. 264¹ alin. (1) Cod penal. Astfel, acesta a ajuns la concluzia că o astfel de reîncadrare este posibilă, deoarece modificarea învinuirii nu înrăutățește situația inculpatului și nu afectează dreptul la apărare.

11. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2013 a declarat recurs ordinar avocata Bubuioc Svetlana în numele inculpatului Covrig Vasiliu, care, invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.11) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței Judecătorei Ialoveni din 19 decembrie 2011, pe motiv că instanța de apel incorect a apreciat circumstanțele cauzei și a dat o apreciere greșită acțiunilor inculpatului, condamnându-l în baza art. 264 alin. (1) Cod penal. Pentru a fi condamnat în baza acestei legi urma să dețină permis de conducere, însă în speță, inculpatul nu dispune în general de permis de conducere și urma să fie condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, deoarece condamnarea lui în baza acestei legi ar fi însemnat o condamnare repetată de vreme ce anterior acesta a fost sancționat administrativ pentru conducerea mijlocului de transport de către o persoană care nu dispune de permis de conducere. Totodată, consideră că ordonanța de punere sub învinuire a fost întocmită cu încălcarea prevederilor art. 281 Cod de procedură penală, deoarece în ea nu este indicată concentrația alcoolului în aerul expirat și în sânge.

12. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, avocata Bubuioc Sv. în numele inculpatului Covrig V. invocă că temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.11) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că persoana

condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul constată că, motivele invocate de recurentă nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de apel rejudecînd cauza în fapt și în drept, a audiat inculpatul Covrig Vasiliu și a cercetat toate probele prezentate de părți și actele cauzei și, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor adunate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția condamnatului Covrig V. în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal.

La baza condamnării lui Covrig Vasiliu au fost puse declarațiile acestuia care a recunoscut vina, precum că a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, fără permis de conducere, deoarece nici nu dispunea de acesta, precum și de declarațiile martorului Onică Spiridon date în cadrul urmăririi penale, care au fost cercetate în ședința de judecată și care coraborează cu alte probe.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărîrii judecătorești. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Instanța de apel a motivat concluzia de vinovăție a lui Covrig V. și corect a calificat acțiunile acestuia în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui Covrig Vasiliu, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept, motivîndu-și concluzia prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Afirmațiile recurenței, precum că instanța incorect a apreciat probele sus indicate punându-le la baza deciziei de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a acestui recurs, deoarece, ca probe acestea sînt adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanță care și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la motivele apelului declarat, precum se vede că și dispozitivul deciziei nu contrazice cu motivarea soluției, care este expus destul de clar.

Conform art.27 și 414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie survine din prevederile art.427 Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct.1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată.

Cît privește argumentul recurentului precum că Covrig Vasilii nu poate fi subiect al art. 264¹ alin.(1) Cod penal, deoarece pentru a fi condamnat în baza acestei norme, inculpatul urma să dispună de permis de conducere, este nefondat, fiindcă dînsul a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, cu grad avansat, și nu are importanță dacă deținea sau nu permisul de conducere. Pentru persoanele care conduc mijloace de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat fără a deține permis de conducere este prevăzută o pedeapsă mai aspră, chiar și cu închisoare de pînă la 1 an.

Prin urmare, cu toate că Covrig Vasilii nu dispunea de permis de conducere, însă îl poate obține pe parcurs, și în baza art. 65 Cod penal inculpatul poate fi privat de acesta, precum și luînd în considerație că în speță au fost stabilite circumstanțe atenuante – săvîrșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, recunoașterea vinovăției, căința sinceră în cele comise și lipsa circumstanțelor agravante, instanța de apel a considerat

că în temeiul art. 78 alin.(2) Cod penal, - pedeapsa complementară urmează de a fi înlăturată.

Colegiul penal lărgit conchide, că faptei săvârșite de către Covrig Vasilii i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă condamnatului i s-a stabilit cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75, 76 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuiază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limita prevăzută de legea penală în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul consideră hotărârea judecătorească legală și întemeiată, iar recursul neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

13. Pentru aceste motive, în baza art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocata Bubuioc Svetlana în numele inculpatului *Covrig Vasilii Constantin* împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2013, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședință publică la 09 iulie 2013, ora 09³⁰.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Constantin Alerguș

Andrei Harghel

Ion Arhiliuc

Elena Covalenco